

**ИСЛАМСКА ДРЖАВА И НУЖНОСТ МУСЛИМАНСКЕ РЕФОРМАЦИЈЕ
(DER IS UND DIE NOTWENDIGKEIT EINER MUSLIMISCHEN
REFORMATION)**

Превод

DOI: 10.7251/BPG1603303K

УДК: 323.285:327.39]:28(100)

Хахим Катиб (Hakim Khatib)*

Чињеница је да многи Муслимани осуђују Исламску државу као не-исламску. Па ипак, Муслимани се непрестано идентификују са оном представом ислама коју носе џихадисти. Због тога Хахим Катиб (Hakim Khatib) тражи критику исламске вјере.

Такозвана Исламска држава (ИД) до сада није донијела ништа друго до разарања, хаоса и секташтва. Својом стратегијом терора џихадисти су се брзо проширили на велике дијелове источне Сирије и сјеверног и централног Ирака. Они регрутују људе из свих земаља свијета. Исто тако, џихадисти долазе и из Европе, али углавном из муслиманских држава, понајвише из арапског свијета. Док Исламска држава врбује помагаче и симпатизере, сунитски духовници стално позивају на материјалну и моралну подршку сиријским побуњеницима. Хиљаде страних бораца отишле су у Сирију.

ЧВРСТИ САСТАВНИ ДИО ДРУШТАВА

Чини се да Исламска држава спроводи јасно смишљену идеолошку стратегију. Муслиманима, прије свега политичким и вјерским елитама, требало би бити познато да се ова учења још увијек могу наћи у исламским књигама, да се проповиједају у молитвама које се обављају петком и да чак стоје у школским књигама.

Идеологија Исламске државе је једна од више интерпретација два најважнија исламска текста, односно Курана и предања изрека и дјела пророка Мухамеда. Међутим, таква интерпретација ислама која је окренута прошлости за већину муслимана је неприхватљива.

* Хахим Катиб (Hakim Khatib) је доцент за Журналистику, интеркултуролошку комуникацију, као и политику и културу Блиског истока на Универзитету за примјењене науке у Фулди и на Филипс-Универзитету у Марбургу. Он је и главни уредник он-лајн журнала „Mashreq Politics and Culture“. Прилог је први пут објављен у фебруару 2016. године на Qantara.de. Са енглеског превео Daniel Kiecol.

Врховни имам Ал-Азхар универзитета (Al-Azhar) у Каиру, Ахмед ал-Таиб (Ahmed al-Tayeb), рекао је да екстремистичке групе које у име Исламске државе убијају и кољу људе, нити представљају све Муслимане, нити пророка Мухамеда и његово учење. Гнусна дјела ових група ће, напротив, још више укаљати и унаказити поруку ислама.

Поред тога, велики египатски муфтија Шавки Алам (Shawqi Alam) је изјавио да је велика грешка што се једна терористичка организација као што је ИД назива Исламска држава. Ова организација говори и ради против људских и вјерских учења и против правних представа ислама.

НЕ-ИСЛАМСКА ИСЛАМСКА ДРЖАВА

У цијелом арапском свијету медији су преплављени управо вијестима, објашњењима и интерпретацијама које осуђују Исламску државу као неисламску. Истакнути исламски научници из многих дијелова свијета осуђују активности Исламске државе и подржавају поруку да Исламска држава нема везе са учењем ислама, већ да, напротив, доприносе рушењу ислама.

Ако чланови Исламске државе нису исламски и нису прави Муслимани, шта су онда? Све пароле џихадиста се позивају на ислам, исто тако, и њихове интерпретације ислама. На њиховој застави пише: „Нема другог бога осим Алаха, а пророк Мухамед је његов посланик“.

Исламска држава би могла отворити прилику за стварну реформацију исламске вјере, за разлику од покушаја да се једна таква терористичка организација искључи из сфере ислама. Најзад, већина регрута Исламске државе долази из муслиманских, посебно арапских земаља. Они су изникли из арапских друштава и заједница, а у школама и универзитетима учили су из истих вјерских књига. Ишли су у исте џамије и примали су исте поруке као и остатак њихових заједница. Они би могли бити синови, браћа, очеви, сестре и мајке такозваних модерних Муслимана.

Сљедбеници не би требало да одвраћају пажњу са стварног проблема: исламу је потребна темељна реформација и обнова! Ту се не ради о томе да се исламска вјера брани по сваку цијену. Прије се ради о жестокој критици.

Ова реформација вјере мора отпочети већ веома рано – у сектору образовања, у основној школи, у вјерским књигама за дјецу, све до највишег облика теолошког образовања. Једна таква реформација могла би почети у џамијама и на молитвама петком, да би се јачала толеранција и радило на миру. Једна реформација би могла почети и тако што се вјерске институције у арапском свијету и у већинским муслиманским земљама не би мијешале у политику. С друге стране, политичке институције не би требало да инструментализују вјеру и да придобијају вјерске институције ради одржавања на власти.

АПЕЛ ЗА РЕФОРМАЦИЈУ

Успон Исламске државе требало би да буде позив на буђење Муслиманима у цијелом свијету. Муслимани означавају Исламску државу као не-исламску и указују на то да она не представља истински ислам. Означити Исламску државу као не-исламску, међутим, свакако је гест правдања и нема везе са стварношћу. То неће спријечити ни настајање стотина других екстремистичких организација, нити ће поправити имиџ ислама и Муслимана. Због тога би стварну реформу требало вршити на коријенима. Сваки извор би требало темељито и критички простудирати.

Чињеница да је Исламска држава изникла из једног арапског сукоба и да је ислам инструментализован за остварење политичких циљева требало би да пробуди све оне који још увијек вјерују у конгруенцију државе и политике. Коришћење политике за остварење вјерских циљева, као и коришћење вјерске догме за остварење политичких циљева, као посљедицу би могло имати рушење једне од ове двије компоненте. Или политика доминира и разара религију, или религија доминира и разара политику.

У случају Исламске државе, политика влада религијом. Међутим, истицање вјере служи политичкој сврси – власт, легитимитет и доминација. Онај ко користи један такав облик екстремизма неће се устезати и плашити и да употреби и геноцид, само да би елиминисао противник.

Исламски образовани људи треба да се ставе на врх реформације исламске вјере, без обзира на политику и без обзира на линију раздвајања између тобожње „праве“ и „криве“ вјере. Дакако, за то је потребан оквир, како би се поставио камен темељац за овакав процес. Исто тако, политичка вођства држава морају овај процес брижљиво и савјесно држати на оку. Није довољно да Муслимани само осуђују терористичке акте и да их изгрде као не-исламске. Мора постојати стварна промјена, а она мора почети одмах и сада.

Хахим Катиб (Hakim Khatib) је доцент за Журналистику, интеркултуролошку комуникацију, као и политику и културу Блиског истока на Универзитету за примијењене науке у Фулди и на Филипс-Универзитету у Марбургу. Он је и главни уредник он-лајн журнала „Mashreq Politics and Culture“.

Превео и прилагодио: Миленко Мршић*

* Универзитет у Бањој Луци, Висока школа унутрашњих послова, email: mrsicm@yahoo.com

Катиб Х., *Безбједност - Полиција - Грађани*, година XII број 3-4/16

Извор:

Deutsche Welle: <http://www.dw.com/de/der-is-und-die-notwendigkeit-einer-muslimischen-reformation/a-19297636>